

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 31. ožujka 2022. uputio Corte suprema di Cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija), očito je nedopušten.

(¹) SL C 266, 11. 7. 2022.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2022. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu (Poljska) – Syndyk Masy Upadłości A/Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we
Wrocławiu**

(Predmet C-709/22, Syndyk Masy Upadłości A)

(2023/C 104/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndyk Masy Upadłości A

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Provedbene odluke Vijeća (EU) 2019/310 od 18. veljače 2019. kojom se Poljskoj odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članka 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹); odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (²), a osobito njezine članke 395. i 273. te načelo proporcionalnosti i načelo neutralnosti tumačiti na način da im se protive nacionalna odredba i nacionalna sudska praksa kojima se u okolnostima ovog predmeta stečajnom upravitelju odbija odobriti prijenos sredstava prikupljenih na računu za PDV poreznog obveznika (mehanizam razdvojenog plaćanja) na bankovni račun koji je naveo?
2. Treba li članak 17. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, naslovljen Pravo na vlasništvo, u vezi s člankom 51. stavkom 1. Povelje i člankom 52. stavkom 1. Povelje tumačiti na način da im se protive nacionalna odredba i nacionalna sudska praksa koje u okolnostima ovog predmeta, pri odbijanju stečajnom upravitelju odobrenja da prenese sredstva prikupljena na računu za PDV poreznog obveznika (mehanizam razdvojenog plaćanja), posljedično dovode do zamrzavanja financijskih sredstava koja su vlasništvo poreznog obveznika u stečaju na navedenom računu za PDV te, slijedom toga, onemogućavaju ispunjavanje obveza stečajnog upravitelja tijekom stečajnog postupka?
3. Treba li načelo vladavine prava koje proizlazi iz članka 2. Ugovora o Europskoj uniji (Dz.U. iz 2007., br. 90, poz. 864/30., u daljnjem tekstu: UEU) i načelo pravne sigurnosti kojim se ono provodi, načelo lojalne suradnje koje proizlazi iz članka 4. stavka 3. UEU-a i načelo dobre uprave koje proizlazi iz članka 41. stavka 1. Povelje, s obzirom na kontekst i ciljeve Odluke Vijeća 2019/310, kao i odredbe Direktive o PDV-u tumačiti na način da im se protivi nacionalna sudska praksa kojom se odbijanjem da se stečajnom upravitelju odobri prijenos sredstava prikupljenih na računu za PDV poreznog obveznika (mehanizam razdvojenog plaćanja) nastoji dokinuti ciljeve stečajnog postupka za koji je stečajni sud utvrdio da je u poljskoj nadležnosti u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (preinaka) (³) te, slijedom toga, dovodi do situacije u kojoj se primjenom neodgovarajuće nacionalne mjere državna riznica kao vjerovnik stavlja u povoljniji položaj na štetu ostalih vjerovnika?

(¹) SL 2019., L 51, str. 19.

(²) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

(³) SL 2015., L 141, str. 19.